

Пейо Яворов

По здрач

Света е между нас: от край на края
по здрач те призовах с последна мощ.
От пъкъл ида аз, а ти от рая!
По здрач те призовах, настъпва нощ.
В ношта ще дойдеш, – ще ли те позная?

Но като в гроб да спя съм аз готов:
душата ми привикна да не чака...
Светилника на своята любов
дигни високо и търси из мрака,
че няма кой да чуй сърдечен зов.

Намериш ли ме – нека ме разбуди
целувката на твоята уста.
И сепната душа ще се възчуди:
сънят ли оживява в самота,
зора ли посред нощ съня ми куди.

КРАЙ

Източник: Словото

Публикация

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев

Набирание: Гергана Мечкова и Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7044>]